

Сѡма-та Синайска гора ся затресе,
Отъ лице-то на Бога, Бога Израилевъ.

- 9 Боже, ты си испроводилъ дъждь изобиленъ на насѣдѣе-то си,
И въ слакость-тѣхъ мѣ ты си гы ѹжкчилъ.
- 10 Стадо-то ти сѣ насели въ него:
Боже, промыслилъ си за сиромѡхъ-тѣхъ чрѣзъ бла-
гость-тѣхъ си.
- 11 Господь даде слово:
Извѣстители-тѣ сѣ голѣмо множество.
- 12 Царіе сѣ воинство бѣгатъ, бѣгатъ;
Я останжили-тѣ въ кѣщи дѣлатъ корысти.
- 13 Яко лежите въ срдѣхъ прѣдѣлы-тѣ си,
Ще сте като глѣвица, на кождо крыла-та сѣ по-
крыты сѣхъ сребро,
И пера-та ѣ сѣ жълто злато.
- 14 Когато Всесилный распрѣснѣваше царіе въ тѣзи *земѣхъ*,
Та повѣлѣ като снѣгъ на Селмонъ.
- 15 Гора-та Божѣа є *като* гора-та Васанъ.
Гора висока *като* гора-та Васанъ:
- 16 Защо завиждате, горы высокы и върхове?
Тая є гора, *въ кождо* благоволи Богъ да живѣе:
Ѣй, Господь *тамъ* ще живѣе въ вѣкы.
- 17 Божїи-тѣ колесницы сѣ двѣ тмы,
Тысяци на тысяци:
Господь є въ срдѣхъ тѣхъ *като* въ Синай, въ свато-
то *мѣсто*.
- 18 Възлѣзалъ си на високо: плѣнилъ си плѣнъ:
Зѣлзъ си дарове за челоуѣцы-тѣ:
Даже и за непокорны-тѣ,
За да живѣешъ *между тѣхъ*, Господи Боже.
- 19 Благословенъ Господь въскои день:
Ако нѣкой тѣри върхъ насъ товаръ,
Богъ є спасенїе намъ. (Селъ.)
- 20 Богъ нашъ є Богъ спаситель: